

Daniel Kitabı - Numara 160

Daniel'in Son Görümünün Peygamberlik Açısından Önemi: Son Günler İçin Hakikatin Açığa Çıkarılması

Jeff Pippenger
2024-03-26

Daniel, onuncu bölümde, ebedi müjdenin üç aşamalı süreci aracılığıyla yas günlerinden diriltilmiş olarak tanımlanır. Ardından Gabriel, Daniel'e on birinci bölümün peygamberlik tarihini sunar; böylece Büyük Hiddekel Nehri'nin ışığının tarihini tanımlar.

Tanrı'nın Sözü'nün çok daha derinlemesine incelenmesine ihtiyaç vardır. Özellikle Daniel ve Vahiy kitaplarına, hizmetimizin tarihinde daha önce hiç olmadığı kadar ilgi gösterilmelidir. Roma gücü ve papalıkla ilgili bazı konularda daha az şey söyleyebiliriz, ama Tanrı'nın Ruhü'nun esiniyle peygamberlerin ve elçilerin yazdıklarına dikkat çekmeliyiz. Kutsal Ruh, hem peygamberliğin verilmesinde hem de tasvir edilen olaylarda, işleri öyle biçimlendirmiştir ki, insani unsur gözlerden uzak tutulmalı, Mesih'te gizlenmeli ve göğün Rab Tanrısı ile O'nun yasası yüceltilmelidir.

Daniel kitabını okuyun. Orada temsil edilen krallıkların tarihini madde madde gözünüzün önüne getirin. Devlet adamlarını, kurulları, kudretli orduları görün; Tanrı'nın insanların gururunu alçaltarak insan görkemini toza nasıl serdiğini görün. Yalnızca Tanrı büyük olarak gösterilir. Peygamberin görünümünde O'nun güçlü bir hükümdarı alaşağı edip yerine bir başkasını yükselttiği görülür. O, evrenin hükümdarı olarak açığa çıkar; sonsuz krallığını kurmak üzeredir—Günlerin Eskisi, diri Tanrı, bütün bilgeliğin Kaynağı, bugünün Hükümdarı, geleceğin Açıklayıcısı. Okuyun ve anlayın: insanın, ruhunu beyhudeliğe yüceltirken ne denli yoksul, ne denli zayıf, ne denli kısa ömürlü, ne denli yanılır ve ne denli suçlu olduğunu.

Kutsal Ruh, Yeşaya aracılığıyla, başlıca dikkat odağı olarak Tanrı'ya, yaşayan Tanrı'ya—Mesih'te açığa çıkarıldığı hâliyle Tanrı'ya—bizi yöneltir. “Bize bir çocuk doğdu, bize bir oğul verildi; yönetim O'nun omzunda olacak; ve adı Harika, Öğütçü, Güçlü Tanrı, Ebedi Baba, Barışın Önderi diye anılacak” [Yeşaya 9:6].

"Daniel'in doğrudan Tanrı'dan aldığı ışık özellikle bu son günler için verilmişti. Şinar'ın büyük ırmakları olan Ulai ve Hiddekel kıyılarında gördüğü görümler şimdi gerçekleşme sürecindedir ve önceden bildirilen tüm olaylar yakında gerçekleşmiş olacaktır." Manuscript Releases, cilt 16, 333, 334.

Kutsal Ruh, Daniel'in son görünümünün verilmesinde peygamberliğin “ve olayların” “işleri öyle şekillendirdi” ki, ilk bölüm (on), son bölümün (on iki) yaptığı gibi, son günlerde Tanrı'nın halkının tecrübesini temsil eder. Hiddekel Irmağı'nın ışığını oluşturan ve “özellikle bu son günler için verilmiş olan” o üç bölümün şekillendirilişi, “hakikat”ın üç aşamalı tanımını taşımak üzere tasarlanmıştı. İlk olanın son olanla uyum içinde bulunması ve ortadakinin isyanı temsil etmesiyle, yalnızca İbrani alfabesinin ilk, on üçüncü ve son harfiyle oluşturulmuş olan İbranice “hakikat” sözcüğünün yapısını görmekle kalmayız, aynı zamanda Alfa ve Omega'nın imzasını da görürüz.

Daniel kitabının onuncu bölümü, hem iki bin beş yüz yirmi yıla ilişkin "chazon" görünümünü hem de iki bin üç yüz yıla ilişkin "mareh" görünümünü anlayan yüz kırk dört bini tanımlar. Onlar yalnızca bu iki görümü anlamakla kalmaz; aynı zamanda "görünüş"ün dışıl ve ettirgen "marah" görünümünün ortaya çıkardığı imanla aklanma deneyimine de sahiptirler.

Beden için olduğu gibi zihin ve ruh için de, gücün çabayla kazanılması Tanrı'nın yasadır. Geliştiren egzersizdir. Bu yasayla uyum içinde, Tanrı sözünde zihinsel ve ruhsal gelişim için araçlar sağlamıştır.

Kutsal Kitap, insanların bu yaşam için ya da gelecek yaşam için hazırlanabilmeleri için anlamları gereken bütün ilkeleri içerir. Ve bu ilkeleri herkes anlayabilir. Öğretisini takdir edecek bir ruha sahip olan hiç kimse, Kutsal Kitap'tan tek bir kısmını bile ondan yararlı bir düşünce kazanmadan okuyamaz. Ama Kutsal Kitap'ın en değerli öğretisi, ara sıra ya da kopuk bir çalışmayla elde edilemez. Onun büyük gerçekler sistemi, aceleci ya da dikkatsiz okurun fark edebileceği biçimde sunulmamıştır. Hazinesinin çoğu çok daha derinlerdedir ve yalnızca titiz araştırma ve kesintisiz çabayla elde edilebilir. Büyük bütünü oluşturan gerçekler araştırılıp toplanmalıdır, 'biraz burada, biraz da orada.' Yeşaya 28:10.

Bu şekilde araştırılıp bir araya getirildiklerinde, birbirlerine mükemmel biçimde uydukları görülecektir. Her bir İncil, diğerlerini tamamlar; her peygamberlik sözü bir diğerinin açıklamasıdır; her hakikat bir başka hakikatin açıklımıdır. Yahudi düzenindeki tipler müjdeyle açıklık kazanır. Tanrı sözündeki her ilkenin bir yeri, her olgunun bir önemi vardır. Ve bütün yapı, tasarımında ve uygulanışında, Yazarına tanıklık eder. Böyle bir yapıyı, Sonsuz Olan'ın aklından başka hiçbir akıl tasarlayamaz ya da biçimlendiremez.

Çeşitli parçaları araştırıp aralarındaki ilişkileri incelemek, insan zihninin en yüksek yetilerini yoğun bir etkinliğe sevk eder. Böyle bir incelemeye girişen hiç kimse zihinsel gücünü geliştirmeden edemez.

Ve Kutsal Kitap çalışmasının zihinsel değeri yalnızca gerçeği araştırıp derlemekte yatmaz. Aynı zamanda sunulan konuları kavramak için gereken çabada da yatar. Yalnızca sıradan meselelerle meşgul olan zihin körelir ve zayıflar. Eğer büyük ve geniş kapsamlı gerçekleri kavramak için hiç zorlanmazsa, bir süre sonra gelişme gücünü yitirir. Bu yozlaşmaya karşı bir güvence ve gelişimi teşvik edici bir etken olarak, Tanrı'nın sözünü incelemekle boy ölçüşecek başka hiçbir şey yoktur. Zihinsel eğitim aracı olarak, Kutsal Kitap herhangi başka bir kitaptan, hatta bütün kitapların toplamından daha etkilidir. Konularının yüceliği, ifadelerinin vakur sadeliği, imgelerinin güzelliği, düşünceleri başka hiçbir şeyin yapamayacağı şekilde canlandırır ve yüceltir. Vahyin muazzam gerçeklerini kavramaya yönelik çabanın kazandırdığı kadar zihinsel güç sağlayabilecek başka hiçbir çalışma yoktur. Böylece Sonsuz Olan'ın düşünceleriyle temas eden zihin, kaçınılmaz olarak genişler ve güçlenir.

Ve ruhsal tabiatın gelişiminde Kutsal Kitap'ın gücü daha da büyüktür. Tanrı'yla paydaşlık için yaratılan insan, gerçek yaşamını ve gelişimini ancak böyle bir paydaşlıkta bulabilir. En yüce sevincini Tanrı'da bulmak üzere yaratılan insan, kalbin özlemlerini dindirecek, ruhun açlık ve susuzluğunu giderecek şeyi ondan başka hiçbir yerde bulamaz. Tanrı'nın sözünü samimi ve öğrenmeye açık bir ruhla inceleyen, onun gerçeklerini kavramaya çalışan kimse, sözün

yazarıyla buluşturulur; ve kendi seçimiyle aksini yapmadıkça, gelişiminin imkânlarına sınır yoktur.

Tarz ve konu yelpazesinin genişliği içinde, Kutsal Kitap her aklı ilgilendirecek ve her yüreğe seslenecek bir şey sunar. Sayfalarında en kadim tarih; hayata en sadık biyografi; devletin yönetimi ve evin düzeni için—insan bilgeliğinin hiçbir zaman eşini ortaya koyamadığı—yönetim ilkeleri bulunur. En derin felsefeyi, en tatlı ve en yüce, en ateşli ve en dokunaklı şiiri içerir. Bu şekilde ele alındığında bile, Kutsal Kitap yazıları herhangi bir insan yazarın ürünlerinden degerce ölçülemez derecede üstündür; fakat o yüce merkezi düşünceyle ilişkileri içinde görüldüklerinde, kapsamaları sonsuzcasına daha geniş, değerleri sonsuzcasına daha büyüktür. Bu düşüncenin ışığında görüldüğünde, her konu yeni bir anlam kazanır. En yalın biçimde ifade edilmiş gerçeklerin içinde, gökler kadar yüce ve ebediyeti kuşatan ilkeler saklıdır.

Kutsal Kitap'ın merkezî teması — tüm kitaptaki diğer her konunun etrafında toplandığı tema — kurtuluş tasarısı, Tanrı'nın suretinin insan ruhunda yeniden tesis edilmesidir. Eden'de verilen hükümde dile gelen umudun ilk ima edilişinden, Vahiy'deki şu son görkemli vaade kadar: 'O'nun yüzünü görecekler; ve O'nun adı alınlarında olacaktır' (Vahiy 22:4), Kutsal Kitap'taki her kitabın ve her pasajın özünde taşıdığı mesaj, bu hayret verici temanın açığa çıkarılmasıdır — insanın yükseltilmesi — 'Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla bize zaferi veren' Tanrı'nın gücü. 1 Korintliler 15:57. Eğitim, 123-125.

Az önce alıntılanan pasajda, Kutsal Kitap'ın edebiyatın hangi yönünden ele alınırsa alınsın, herhangi bir insan ürünüyle kıyas kabul etmeyecek derecede üstün olduğu belirtilmektedir. Kardeş White şöyle demiştir: "Sayfalarında en eski tarih; yaşama en sadık biyografi; devletin yönetimi, ev halkının düzenlenmesi için yönetim ilkeleri—insan hikmetinin hiçbir zaman erişemediği ilkeler—bulunur. O, en derin felsefeyi, en tatlı ve en yüce şiiri, en coşkulu ve en dokunaklı olanı içerir"; ayrıca, "böylesi bir yapıyı Sonsuz Olan'ın zihninden başka hiçbir zihin tasarlayamaz ya da şekillendiremez."

Edebiyata yapı kazandıran kuralları tanımlayan insanlığa ait kabul görmüş kuralların tümü, Kutsal Kitap tarafından aşılmaktadır. İnsanlığın üniversitelerinde ortaya konulan ve sıradan ya da daha alt düzey edebiyat ile insan edebiyatının başyapıtları arasındaki farkı belirleyen ilkelerin tümü de Kutsal Kitap tarafından aşılmaktadır. Bunu göz önünde bulundurarak, bütün Kutsal Kitap'ın peygamberlik tanıklığının doruk noktasının, Daniel'in son görünümünde temsil edildiğini kabul etmek yerindedir. Bu, peygamberlik tanıklığının kilit taşıdır ve insan edebiyatında, Daniel 11. bölümde 1. ayetle başlayıp 12. bölüm 4. ayete kadar süren tanıklığa yaklaşan herhangi bir doruk noktası yoktur.

Vahiy kitabında, Kutsal Kitap'ın bütün kitapları buluşur ve son bulur; ve Vahiy'de, Daniel kitabında olduğu gibi aynı peygamberlik çizgileri ele alınır; ancak birbirlerine göre ilk bahsi geçen Daniel kitabıdır, sonuncusu ise Vahiy'dir. Her şey ilk bahiste vardır ve her şey Daniel kitabında vardır; kitabın doruk noktası ise Hiddekel Nehri kıyısında verilen görümdür. O görümde temsil edilen olayların doruk noktası kırkıncı ayette başlar ve on ikinci bölümün dördüncü ayetinde kitap mühürlenene kadar devam eder. Bu ayetler, Sister White dâhil, eski zamanların kutsal adamları

tarafından tüm zamanlarda söylenmiş ya da kayda geçirilmiş her peygamberlik gerçeğinin büyük finalini temsil eder.

On birinci bölümde o sonuca götüren şey, bölümün içinde yer alan ve on birinci bölümün son altı ayetinin doğru anlaşılmasına tanıklık eden tarihî anlatılardır; burada ejderha, canavar ve sahte peygamberden oluşan üçlü düşman artık dünyayı insanlığın deneme süresinin sona ermesine doğru yönlendirmektedir. Sister White bu içsel ilkeyi doğrudan tanımlar.

Kaybedecek zamanımız yok. Önümüzde sıkıntılı zamanlar var. Dünya savaş ruhuyla çalkalanıyor. Yakında peygamberlik sözlerinde bahsedilen sıkıntı sahneleri gerçekleşecek. Daniel'in on birinci bölümündeki peygamberlik sözü neredeyse tamamen yerine geldi. Bu peygamberliğin yerine gelmesiyle yaşanmış tarihsel olayların çoğu tekrarlanacak. Otuzuncu ayette şöyle bir güçten söz edilir: 'Kederlenecek, geri dönecek ve kutsal antlaşmaya karşı öfkelenenler; öyle yapacak; hatta geri dönüp kutsal antlaşmayı terk edenlerle işbirliği yapacak. Silahlı güçler onun tarafında duracak ve gücün kutsal yerini kirletecekler; günlük kurbanı ortadan kaldıracaklar ve ıssız bırakan iğrençliği yerleştirecekler. Antlaşmaya karşı kötülük yapanları övgülerle saptıracak; ama Tanrılarını tanıyan halk güçlü olacak ve büyük işler yapacak. Halk arasında anlayış sahibi olanlar birçok kişiye öğretecek; yine de uzun günler boyunca kılıçla, ateşle, esaretle ve yağmayla düşecekler. Düşüklerinde biraz yardım göreceklere; ama birçokları övgülerle onlara katılacak. Anlayış sahiplerinden bazıları da, onları denemek, arıtmak ve beyazlatmak için, son vakte kadar düşecek; çünkü bu, belirlenmiş bir zamana kadardır. Ve kral dilediğini yapacak; kendini yüceltecek ve kendini her tanrının üzerine çıkaracak, tanrılarını Tanrısı'na karşı korkunç sözler söyleyecek ve gazap tamamlanıncaya kadar başarılı olacak; çünkü karşılaştırılan gerçekleşecektir.' Daniel 11:30-36.

Bu sözlerde anlatılanlara benzer sahneler yaşanacak. Tanrı korkusu taşımayan insanların zihinleri üzerinde Şeytan'ın hızla hâkimiyet kurmakta olduğuna dair kanıtlar görüyoruz. Herkes bu kitabın peygamberliklerini okusun ve anlansın; çünkü artık bu kitabın sözünü ettiği sıkıntı zamanına giriyoruz:

"Ve o zaman, senin halkının çocuklarını koruyan büyük önder Mikail ayağa kalkacak; o zaman, ulus var olduğundan beri o zamana dek eşi görülmemiş bir sıkıntı olacak; o zaman senin halkın, kitapta adı yazılı bulunan herkes, kurtulacak. Yeryüzünün toprağında uyuyanların birçoğu uyanacak; kimileri sonsuz yaşama, kimileri de utanca ve sonsuz aşağılanmaya. Bilge olanlar gökkubbenin parlaklığı gibi parlayacak; birçoklarını doğruluğa döndürenler ise sonsuza dek, yıldızlar gibi. Ama sen, ey Daniel, sözleri sakla ve kitabı son zamana kadar mühürle; birçokları gidip gelecek ve bilgi artacak." Daniel 12:1-4. El Yazmaları Yayınları, sayı 13, 394.

Bu pasajda Kız Kardeş White önce Daniel'in on birinci bölümüne atıfta bulunmakta, ardından da "bu peygamberliğin gerçekleşmesiyle meydana gelmiş tarihin büyük bir kısmının tekrar edileceği" ilkesini ortaya koymaktadır. Sonra doğrudan otuzuncu ayetten otuz altıncı ayete kadar alıntı yapmakta ve bunun ardından, "bu sözlerde tasvir edilenlere benzer sahneler vuku bulacaktır" ifadesini kullanmaktadır. Otuzuncu ayetten otuz altıncı ayete kadar olan kısmı belirttikten ve o ayetlere benzer sahnelerin vuku bulacağını söyledikten sonra, on ikinci bölümün birinci ayetinde Mikail'in ayağa kalktığı zaman olan deneme süresinin kapanışını belirtmektedir. Bunu yapmakla,

bu yedi ayeti tecrit etmekte ve onları Mikail'in ayağa kalkmasını hemen önceleyen tarihin içine yerleştirmektedir.

Birkaç kez Daniel 11'in 30-36. ayetlerinin tarihini ve bunların aynı bölümün 40-45. ayetleriyle nasıl paralellik gösterdiğini ele aldık; şimdi ise 11. bölümdeki, o son altı ayette tekrarlanan peygamberlik tarihinin diğer dönemlerini incelemeye başlayacağız. Ancak bunu yapmadan önce, 30-36. ayetlerle 40-45. ayetler arasındaki paralelliğin kısa bir özetini bir kez daha sunacağız.

Otuzuncu ayet, putperest Roma'dan papalık Roma'sına geçişi işaret eder. Bu geçiş tarihine, 330, 508, 533 ve 538 yılları gibi tarihlere işaret eden çeşitli peygamberlik pasajlarında değinilmektedir. Kutsal Kitap peygamberliğindeki dördüncü krallıktan beşinci krallığa geçişte başka peygamberlik işaretleri de vardır; ancak otuz birinci ayette, putperest Roma, 496 yılında Klovis ile temsil edildiği üzere, papalık adına ayağa kalkar. Ayette başlangıçta Klovis ile temsil edilen putperest güçler, 508 yılına gelindiğinde papalığın yükselişine karşı her türlü putperest direnişi (gündelik olanı) ortadan kaldırma işini yerine getirirler. O dönemlerin savaşı, "kuvvet mabedi" ile temsil edildiği üzere, bu tarih boyunca Roma Şehri üzerine yıkım getirir; ve 538 yılına gelindiğinde putperest güçler papalığı yeryüzünün tahtına oturtur, o da ardından Orleans Konsili'nde bir Pazar yasası çıkarır.

Otuz ikinci ayetten otuz altıncı ayete kadar olan ayetler, papalığın Karanlık Çağlar'ın bin iki yüz altmış yılı boyunca Tanrı'nın sadıklarına karşı yürüttüğü kanlı savaşı teşhis eder. Sonunda papalık, otuz altıncı ayette sonuna ulaşır. Kırkıncı ayette Reagan, Deccal ile gizli bir ittifak kurdu; bu, 508 yılıyla temsil edildiği üzere, Protestanlığın direnişinin ortadan kaldırılmış olduğu zamanı işaretler. Reagan'ın mali kaynakları ve askerî kudreti seferber etmesi, 496 yılında papalık için ayağa kalkan "kollar" ile örneklendirilmişti. Roma şehriyle temsil edilen putperest Roma'nın güç mabedinin yıkılışı, çok yakında gelecek Pazar yasasında ABD Anayasası'nın yıkılışını örneklendirir; zira Anayasa, Amerika Birleşik Devletleri için güç mabedir. Pazar yasasında papalık, 538 yılıyla temsil edildiği üzere, yeryüzünün tahtı üzerine bir kez daha yerleştirilecektir.

O zaman, 538'den 1798'e kadar Karanlık Çağlar'da meydana geldiği gibi Tanrı'nın sadık kullarına karşı yürütülen kanlı papalık zulmünün son dönemi başlayacaktır. Bu, Mikail'in ayağa kalkacağı insanlığın imtihan süresinin kapanmasına yol açacaktır; bu durum, bin iki yüz altmış yıl boyunca gelişip güç kazanmış olan papalığın ölümcül yaranın gazabına uğradığı 1798 ile temsil edilir.

Bu incelemeye bir sonraki makalede devam edeceğiz.

Bir seferinde, New York'ta bulunduğum sırada, gece vakti, kat üstüne kat göğe doğru yükselen binaları görmeye çağrıldım. Bu binaların yangına dayanıklı olduğu garanti ediliyordu ve sahiplerini ve inşa edenleri yüceltmek için yapılmışlardı. Bu binalar daha ve daha yükseğe yükseliyor, içlerinde en pahalı malzemeler kullanılıyordu. Bu binaların sahipleri kendi kendilerine şunu sormuyorlardı: "Tanrı'yı en iyi nasıl yüceltebiliriz?" Tanrı düşüncelerinde yoktu.

"Şöyle düşündüm: 'Ah, kaynaklarını böyle yatıranlar izledikleri yolu Tanrı'nın gördüğü gibi görebilselerdi! Peş peşe görkemli binalar dikiyorlar, ama evrenin Hâkimi'nin gözünde planları ve tasarıları ne kadar da akılsızdır. Tanrı'yı nasıl yüceltebileceklerini kalp ve aklın tüm güçleriyle araştırmıyorlar. Bunu, insanın ilk görevi olan şeyi, gözden kaçırmışlar.'"

Bu göğe yükselen binalar dikildikçe, sahipleri kendilerini tatmin etmek ve komşularının kıskançlığını kıskırtmak için kullanacak paraları olduğundan hırslı bir gururla sevindiler. Böylece yatırdıkları paranın büyük kısmı haksız tahsilatla, yoksulları ezme suretiyle elde edilmişti. Gökte her ticari işlemin hesabının tutulduğunu unuttular; her haksız anlaşma, her sahtekârlık orada kayda geçirilir. İnsanlar hilekârlık ve küstahlıklarında Rab'bin geçmelerine izin vermeyeceği bir sınıra ulaşacakları bir zaman geliyor ve Yehova'nın tahammülünün de bir sınırı olduğunu öğrenecekler.

Gözlerimin önünden geçen bir sonraki sahne bir yangın alarmıydı. İnsanlar yüksek ve sözde yangına dayanıklı binalara bakıp, 'Bunlar tamamen güvenli,' dediler. Ama bu binalar sanki ziftten yapılmış gibi kül oldu. İtfaiye araçları yıkımı önlemek için hiçbir şey yapamadı. İtfaiyeciler makineleri çalıştıramadı.

Bana bildirildi ki, Rab'bin zamanı geldiğinde, gururlu ve hırslı insanların yüreklerinde hiçbir değişim gerçekleşmemişse, insanlar kurtarmaya kudretli olan elin yok etmeye de kudretli olacağını anlayacaklardır. Yeryüzündeki hiçbir güç Tanrı'nın elini durduramaz. Tanrı'nın, insanların O'nun yasasını hiçe saymaları ve bencil hırsları nedeniyle cezayı göndermek için belirlediği zaman geldiğinde, hiçbir yapı, onu yıkımdan koruyacak bir malzeme kullanılarak inşa edilemez.

Eğitimciler ve devlet adamları arasında bile, toplumun bugünkü durumunun temelinde yatan nedenleri kavrayanlar pek azdır. Yönetimin dizginlerini elinde tutanlar, ahlaki yozlaşma, yoksulluk, sefalet ve artan suç sorununu çözememektedir. Ticari faaliyetleri daha sağlam bir temele oturtmak için nafil çabalıyorlar. İnsanlar Tanrı'nın sözünün öğretilerine daha çok kulak verselerdi, kafalarını karıştıran sorunların çözümünü bulurlardı.

Kutsal Yazılar, Mesih'in ikinci gelişinden hemen önce dünyanın durumunu tanımlar. Soygun ve haraçla büyük servetler biriktirenler hakkında şöyle yazılmıştır: “Son günler için kendinize servet yığdınız. İşte, tarlalarınızı biçen işçilerin, haksızlıkla alıkoyduğunuz ücretleri feryat ediyor; ve biçenlerin feryatları Orduların Rab'binin kulaklarına ulaşmıştır. Yeryüzünde zevk ve sefahat içinde yaşadınız; şımartınız; yüreklerinizi sanki bir kesim günündeymişsiniz gibi beslediniz. Doğru olanı mahkûm edip öldürdünüz; o ise size karşı koymuyor.” Yakup 5:3-6.

Ama zamanın hızla gerçekleşen alametlerinin verdiği uyarıları kim okuyor? Dünyaperestler üzerinde nasıl bir etki bırakıyor? Tutumlarında ne gibi bir değişiklik görülüyor? Nuh devri insanların tutumunda görülenden daha fazla değil. Dünyevi iş ve zevklere dalmış olan tufan öncesi insanlar, 'Tufan gelip hepsini alıp götürünceye kadar hiçbir şey bilmiyorlardı.' Matta 24:39. Onlara gökten gönderilen uyarılar vardı, ama dinlemeyi reddettiler. Ve bugün dünya, Tanrı'nın uyarı sesini bütünüyle umursamadan, ebedi yıkıma doğru hızla ilerliyor.

“Dünya savaş ruhuyla çalkalanmaktadır. Daniel'in on birinci bölümündeki peygamberlik, tamamına yakın bir gerçekleşmeye ulaşmıştır. Yakında peygamberliklerde sözü edilen sıkıntı sahneleri vuku bulacaktır.” Testimonies, cilt 9, 12–14.